കവിതകൾ

I പി.എ നാസിമുദ്ദീൻ

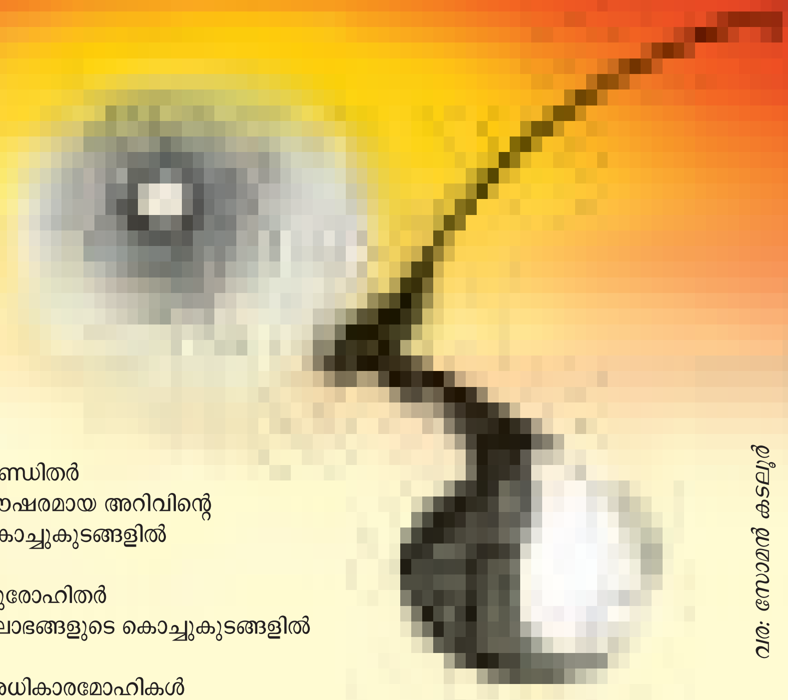

വര: സോമൻ കടലൂർ

ആകാശ ഭൂമികളുടെ പ്രകാശമേ
വാനിൽ പറവകളും
ഭൗമതലത്തിൽ
സകല വസ്തുക്കളും
നിന്റെ അപദാനങ്ങൾ പാടുന്നു.

സമുദ്രം മഷിയാക്കി
മരങ്ങൾ പേനയാക്കി
ആകാശം കടലാസ്സാക്കി
എഴുതിയാലും എഴുതിയാലും
തീരില്ല നിന്റെ ഗുണവർണ്ണനകൾ

വെട്ടിതിളങ്ങുന്ന
അഭൗമ സൂര്യൻ
വെള്ളം നിറഞ്ഞ
കൊച്ചു കുടങ്ങളിൽ
ചിതറി വീഴും പോലെ

ഗൃഹസ്ഥർ
കർമങ്ങളുടെ കൊച്ചുകുടങ്ങളിൽ

പണ്ഡിതർ
ഊഷരമായ അറിവിന്റെ
കൊച്ചുകുടങ്ങളിൽ

പുരോഹിതർ
ലോഭങ്ങളുടെ കൊച്ചുകുടങ്ങളിൽ

അധികാരമോഹികൾ
ബലത്തിന്റെ കൊച്ചുകുടങ്ങളിൽ

വർഗീയ വാദികൾ
വൈര്യത്തിന്റെ കൊച്ചുകുടങ്ങളിൽ
യാഥാസ്ഥിതികർ
കടും പിടുത്തത്തിന്റെ
കൊച്ചുകുടങ്ങളിൽ
നിന്നെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു
പരുവപ്പെടുത്തുന്നു
ചിലർ വികൃതമാക്കുന്നു

ഞാനോ

നിന്നെ അനന്തമായ
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ കുമുട്ടുന്നു.

നിന്നെ തേടി
ഞാൻ അനന്തതയിലേക്ക്
വീും വീും
കണ്ണുയർത്തുമ്പോൾ

ഈ ചെറുകുടങ്ങളിൽനിന്ന്
കണ്ണുയർത്തി
ഇവരോരുത്തരും പറയുന്നു
നിഷേധി! അപകടകാരി!!

ചരിത്ര രഥം

തങ്ങളുടെ ചൊൽപ്പടിക്കു നിൽക്കാത്ത
മതവിശ്വാസികളെ
സാമ്രാജ്യത്വം
ഭീകരവാദികളെന്ന് വിളിച്ചു

തങ്ങളുടെ ചൊൽപ്പടിക്കു നിൽക്കാത്ത
സ്വതന്ത്രചിന്തകരെ
മതവിശ്വാസികൾ
അരാജകത്വവാദികളെന്നു വിളിച്ചു

തങ്ങളുടെ ചൊൽപടിക്കുനിൽക്കാത്ത
വിപ്ലവകാരികളെ
സ്വതന്ത്ര ചിന്തകർ
പ്രതിവിപ്ലവകാരികളെന്നു വിളിച്ചു.

വാദപ്രതിവാദങ്ങളും
പോർവിളികളും
ചാരകണ്ണുകളും
വിചാരണകളും കൊ്
ചരിത്രരഥം മുന്നോട്ടുപോകാനാകാതെ
ഇഴഞ്ഞു കൊിരുന്നു

അപ്പോൾ
സങ്കുചിത വൃത്തങ്ങളിൽനിന്ന്
പുറത്താക്കപ്പെട്ട ഓരോരുത്തരും
മുന്നോട്ട് വന്ന് തങ്ങളുടെ രക്തം കീലാക്കി
അതിനെ ചലിപ്പിച്ചു കൊിരുന്നു